

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010018
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:8115010018.8

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému W.. Q. K. (K.), nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B., L. M. č. XXXX/XA, o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 10. novembra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 6.4.2018, sp. zn. 1Nt/1/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného W.. Q. K. (K.) z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 06.04.2018, sp. zn. 1Nt/1/2015 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 1T/24/2007, rozsudku sp. zn. 1T/24/2007 zo dňa 27.08.2008, v spojení s uznesením bývalého Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp. zn. 5To/30/2008 zo dňa 24.02.2009, doručený súdu 13.1.2015 odsúdeným W.. Q. K. (K.), pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.. V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že v návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený poukázal na jeho odsúdenie bývalým Vojenským obvodovým súdom Prešov, jeho rozsudkom zo dňa 27.8.2008, sp. zn. 1T/24/2007 s tým, že bol uznaný vinným z prečinu neuposlušnosť rozkazu podľa § 393 ods. 1 Tr. zák. a za to mu bol uložený peňažný trest 6.000,- Sk a náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac. Uvedeného trestného činu sa mal dopustiť tak, že dňa 31.10.2006 v čase o 07.00 hod. v Poprade, ako vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ Poprad, nenastúpil do služobnej pohotovosti v zásahovej skupine OR PZ Poprad, ktorú mal vykonávať do 19.00 hod. toho istého dňa a do ktorej bol určený na základe rozkazu riaditeľa OR PZ v Poprade č. 50 č. p. ORP-444/VO-2006 zo dňa 21.9.2006 a plánu služieb č. p. ORP-72-30/JKP-2006 zo dňa 2.10.2006, s ktorým bol riadne a včas oboznámený. Odsúdený v návrhu ďalej uviedol, že v trestnom konaní bolo súdom dokazovanie vyhodnotené tak, že jeho priamym nadriadeným bol pplk. Ing. M. J., avšak podľa odsúdeného jeho priamym nadriadeným v čase spáchania skutku bol mjr. W.. B. V., ktorý mu prideloval spisy, riadil jeho činnosť, navrhoval mu odmeny a podával podnety na disciplinárne konanie, určoval ho do služieb, dával mu pokyny, podpisoval mu služobné cesty a vysielal ho na výjazdy k spáchaným trestným činom. Odsúdený uviedol, že W.. B. V. nebol v konaní vypočutý a jeho výpoveď ako jeho priameho nadriadeného, by mohla v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. V trestnom konaní sa skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, opiera o plán služieb č.p. ORP-72-30/JKP-2006. Plán služieb, ktorý je súčasťou obžaloby spracoval mjr. V. X.. Ďalej podotkol, že v čase spáchania skutku nebol mjr. V. X. jeho nadriadeným a nepracoval ako vyšetrovateľ na UJKP PZ v Poprade. V trestnom konaní nebol mjr. V. X. vypočutý a jeho výpoveď by mohla v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Rozhodnutie súdu sa opiera o objektívnu stránku trestného činu a to, že trestnosť skutku mala nastať dňa 31.10.2006 v čase od 07.00 hod. do 19.00 hod., keď ako vyšetrovateľ UJKP PZ Poprad nenastúpil do služobnej pohotovosti v zásahovej skupine OR PZ Poprad, ktorá bola inou zložkou Policajného zboru SR, s iným policajným

zaradením, miestom činnosti a druhom policajnej práce ako je práca a zaradenie vyšetrovateľa PZ. K spáchaniu predmetného skutku podľa odsúdeného, vzhľadom na objektívnu a subjektívnu stránku konania podľa § 393 Tr. zák., došlo dňa 20.10.2006, na porade u riaditeľa UJKP PZ Poprad, pplk. R. M. J., kde odmietol nastúpiť do zásahových skupín OR PZ Poprad a kde ho osobne požiadal, pred inými vyšetrovateľmi PZ, aby mu vydal priamy rozkaz na nástup do zásahových skupín OR PZ Poprad, pretože sa domnieval, že žiadne rozkazy na nástup do služobnej pohotovosti v zásahovej skupine OR PZ Poprad neboli vyšetrovateľom UJKP PZ v Poprade písomne a ústne vydané, pričom postupoval v súlade s § 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. (základné práva a povinnosti policajta), ak sa policajt domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to upozorniť. Ak nadriadený trvá na splnení rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu, musí ho policajtovi písomne potvrdiť a policajt je povinný ho splniť. Zotrvanie na splnení rozkazu mu nebolo nadriadeným písomne ani inak potvrdené. Vyššie uvedené skutočnosti súdu skôr neznáme, by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Ďalej odcitoval ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.. Na záver potom odsúdený uviedol, že svedectvá mjr. W. B. V. a mjr. V. X. a skutočnosť, že skutok odmietnutia nástupu do služobnej pohotovosti v zásahovej skupine OR PZ Poprad nastal v inom dni, čase, za iných okolností, pohnútky a motívu, sú skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, teda, že svojim konaním nespáchal trestný skutok. Preto potom navrhol, aby súd povolil obnovu konania.

Okresný súd Prešov v samotnom odôvodnení uviedol, že verejného zasadnutia sa odsúdený nezúčastnil, preto potom okresný súd rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v jeho neprítomnosti v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por.. Z toho dôvodu potom odsúdený ani nebol vypočutý a za tohto stavu sa potom prečítali listinné dôkazy, a to návrh na povolenie obnovy konania, rozsudok bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov, uznesenie bývalého Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR. Aj keď odsúdený poukázal na to, že neboli vypočutí svedkovia W. B. V. a mjr. V. X., ktorí by mohli svojimi výpoveďami spolu s inými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, podľa názoru súdu prvého stupňa títo svedkovia boli odsúdenému známi aj v prípravnom konaní, keď sa jeho trestná vec vyšetrovala. Títo svedkovia boli známi aj na hlavnom pojednávaní. Ďalej k tomu okresný súd uvádza, že keďže išlo v tej dobe o vyšetrovateľa, bolo mu známe, že v prípravnom konaní sa vykonávajú dôkazy v prospech aj neprospech obvineného, že dôkazy sa vykonávajú aj na základe toho, že niektorá zo strán takýto dôkaz navrhne (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Ako vyšetrovateľ vedel o tom, kto je jeho nadriadeným a za takého stavu potom mu nič nebránilo, aby týchto svedkov navrhol vypočuť, či už v prípravnom konaní alebo potom na hlavnom pojednávaní. Taktiež tento vedel za aký skutok je trestne stíhaný, preto potom jeho tvrdenie, že skutok nastal v inom dni, čase, za iných okolností, pohnútky a motívu je bezpredmetné. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Okresný súd mal za to, že obaja svedkovia boli známi už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. To, že ich obžalovaný nenavrhol vypočuť v tej dobe, nemôže byť dôvodom na to, aby títo svedkovia boli vypočutí pri obnove konania. Okresný súd považoval návrh za účelový a zamietol ho, keďže nezistil podmienky obnovy podľa § 394 Tr. por..

Proti tomuto uzneseniu ešte pred jeho samotným doručením podal sťažnosť odsúdený W. Q. K. (K.), ktorú po doručení uznesenia v zákonnej trojdňovej lehote ešte druhým podaním doplnil. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že sťažnosť podáva pre nesprávnosť výroku uznesenia, ktorým bol návrh zamietnutý, pre zrejmy rozpor výroku s odôvodnením, pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo uzneseniu a toto porušenie spôsobilo nesprávnosť výroku uznesenia o zamietnutí návrhu na obnovu konania. V sťažnosti ďalej odsúdený uviedol, že zo strany Okresného súdu Prešov boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, konkrétne § 1, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 7, ods. 10, ods. 11, ods. 14, § 23 ods. 1, § 168 ods. 1, § 176 ods. 2, § 178 ods. 2, § 179 ods. 1, § 295 ods. 1, ods. 5, § 31 § 32 Tr. por.. Namietal zaujatosť sudcu Okresného súdu Prešov, ktorý rozhodoval vo veci. Uviedol, že sudca Okresného súdu Prešov ho v konaní považuje za obžalovaného, pričom podľa ustanovení Trestného poriadku je odsúdený, § 10 ods. 14 Tr. por. Ďalej namietal, že sudca Okresného súdu v Prešove nepostupoval podľa ustanovení Tr. por. o verejnom zasadnutí a porušil ustanovenie § 295 ods. 1 Tr. por. a na podklade spisu nepodal správu o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť, tiež na verejnom zasadnutí nevykonal navrhnuté dôkazy, nevypočul navrhnutých svedkov W. B. V. a mjr. V. X., čím porušil ustanovenia §1, §2 ods. 1, ods. 7, ods. 10, ods. 11 Tr. por. a tiež

sa na verejnom zasadnutí nezaoberal návrhom odsúdeného, že čas skutku nesúhlasí s odmietnutím odsúdeného nastúpiť do zásahových skupín OR PZ v Poprade, pretože nevykonal dôkaz, zápisnicu o výsluchu pplk. Ing. M. J. zo dňa 26.01.2007, v ktorej svedok uviedol, že odsúdený „počas porady hlasite uviedol, že do zásahovej skupiny nenastúpi“, čím sudca porušil ustanovenia §1, §2 ods. 1, ods.7, ods. 10, ods.11 Tr. por.. Ďalej odsúdený namietal, že sudca Okresného súdu Prešov zasiahol do základných práv a slobôd odsúdeného, pretože ho nechával nezákonne predviesť príslušníkmi Policajného zboru SR na verejné zasadnutie na Okresný súd Prešov na deň 06.04.2018, na deň 15.03.2018 a na deň 08.03.2018. Uvedené predvedenia príslušníci OR PZ v Poprade realizovali v mieste bydliska odsúdeného. Sudca dal predviesť osobu, ktorá je stranou v konaní. Voči odsúdenému sa nevedie žiadne trestné konanie. Sudca porušil ustanovenie § 2 ods.2, ods.7, ods. 14, § 293 ods. 5 Tr. por.. Voči prokurátorovi by týmto spôsobom sudca nepostupoval. Rovnako namietal, že sudca Okresného súdu Prešov zasiahol do základných práv a slobôd odsúdeného, pretože nezákonne ustanovil opatrením zo dňa 15.02.2018 odsúdenému obhajcu podľa § 38 ods.2 písm. c) Tr. por.. Odsúdený je koncipientom zapísaným v Slovenskej advokátskej komore a prešiel psychologickými testami v polícii. Sudca porušil ustanovenie § 2 ods.2, ods.7, ods. 14 Tr. por.. V sťažnosti ďalej uviedol, že sudca Okresného súdu Prešov viedol verejné zasadnutie len formálne, aby vec prerokoval a formálne rozhodol zamietnutím návrhu, pričom sa nezaoberal materiálnou stránkou návrhu odsúdeného, čo je dôvodom, že konanie nebolo v súlade s Ústavou SR a Dohovorom, súd porušil § 2 ods.7 Tr. por.. Ďalej uviedol, že sudca Okresného súdu Prešov v konaní nezistil podľa § 295 Tr. por. aký je stav vecí, čím nemohol dospieť k správne rozhodnutiu. Odsúdený podotkol, že neexistujú zákonné dôvody, na podklade ktorých mohol sudca dospieť k výroku rozhodnutia. Ďalej namietal, že v spise 1Nt/1/2018 dňa 11.04.2018 nebolo vyhotovené uznesenie zo dňa 06.04.2018 a sudca predmetné uznesenie nedal doručiť odsúdenému. Namietal aj zaujatosť sudcu Okresného súdu Prešov, zaujatosť a nezákonnosť Krajského súdu v Trenčíne. Záverom odsúdený v sťažnosti uviedol, že sudca neodôvodnil, prečo nie sú dôvody na obnovu konania, sudca prezentoval len svoj názor, ktorý nezohľadňuje skutkové okolnosti a zákonné právne posúdenie vecí, sudca neodôvodnil, či čas skutku uvedený v uznesení o vznesení obvinenia je časom skutku, kedy malo dôjsť podľa odsúdeného k údajnému naplneniu skutku, tiež neodôvodnil, kto dal odsúdenému rozkaz, a akú formu mal takýto rozkaz, pretože v pôvodnom konaní žiaden zo svedkov nepotvrdil, že dal odsúdenému rozkaz, pre ktorý sa viedlo trestné konanie, sudca porušil ustanovenie § 168 ods.1 Tr. por. a dospel k nesprávne rozhodnutiu. Na základe uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec nezaujatému súdu prvého stupňa alebo aby vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolí obnovu konania v prospech odsúdeného.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 20. júna 2018, na neverejnom zasadnutí dňa 10. novembra 2020 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Mgr. Q. K. (K.) nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži predovšetkým na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pričom príčiny týchto nedostatkov (nové skutočnosti a dôkazy) vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o povolenie obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, rovnako v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Krajský súd považuje za potrebné dodať, že obaja svedkovia - W.. B. V. a mjr. V. X., ktorých vypočutie navrhuje odsúdený, boli známi už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Skutočnosť, že odsúdený nenavrhol vypočuť týchto svedkov v tej dobe, nemôže byť dôvodom na to, aby boli vypočutí pri obnove konania. Navyše krajský súd dodáva, že z obsahu spisu vyplýva, že vypočutie W.. B. V. bolo navrhnuté obhajcom odsúdeného V.. Z. Z. v konaní pred súdom a to v podaní zo dňa 17.09.2007, adresované Vojenskému obvodovému súdu Prešov (č.l. 346). Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. V neprospech odsúdeného vyznieva aj skutočnosť, že v čase trestného konania v predmetnej trestnej veci mal patričné vzdelanie, čo je známe, nakoľko pracoval ako vyšetrovateľ, a teda mal vedomosť o tom, že v prípravnom konaní a tiež v konaní pred súdom sa vykonávajú dôkazy aj na základe toho, že ich niektorá zo strán navrhne. Navyše opakovane bol o práve navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por., poučený odsúdený a aj jeho obhajca, či už pri výsluchu samotného odsúdeného v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu odsúdeného zo dňa 12.06.2007, č.l. 29), alebo písomne zo strany okresného súdu (výzva na podanie návrhov na vykonanie dôkazov zo dňa 20.08.2007, č.l. 344).

Okresný súd teda správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh odsúdeného za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé nielen to, že odsúdený sa návrhom na obnovu konania domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste, ale tiež prehodnotenia postupu orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní a v konaní pred súdom napriek tomu, že v konaní o povolenie obnovy konania zákon takúto možnosť nedáva, ale aj to, že podstatné argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že z hľadiska preukázaných skutkových zistení v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, považovať odsúdeným tvrdené okolnosti, že v pôvodnom konaní neboli vypočutí svedkovia W.. B. V. a mjr. V. X., ani tvrdenie, že skutok nastal v inom dni, čase, za iných okolností, pohnútky a motívu (nakoľko podľa odsúdeného súd nevykonal dôkaz - zápisnicu o výsluchu pplk. Ing. M. J. zo dňa 26.01.2007).

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na

to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd považuje za potrebné ešte uviesť, že čo sa týka podaní odsúdeného v podobe sťažnosti na nečinnosť, námietok zaujatosti senátu, návrhov na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 a nasl. Tr. por., podávaných podľa názoru krajského súdu účelne v priebehu celého konania o povolenie obnovy konania, o týchto všetkých bolo rozhodnuté uzneseniami a inými rozhodnutiami krajského súdu alebo Najvyššieho súdu SR.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného W.. Q. K. (K.) za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.